

Dani Zorana Radmilovića u Zaječaru,
28. put od 18. do 25. oktobra

PETRA NA POČETKU, TROJANKE NA KRAJU

Svojom 426. premijerom – predstavom *Petra*, prema tekstu i motivima Ričarda Lorca u režiji Irfana Mensura – domaćin, Narodno pozorište Timočke krajine Zoran Radmilović otvoriće 28. Dane Zorana Radmilovića. U komadu igraju Tanja Bošković, Viktorija Arsić, Nataša Petrović i Lana Karajlić.

Tokom narednih festivalskih dana na sceni NP Timočke Krajine biće odigrano još sedam predstava u glavnom programu. Najpre će se pojaviti zagrebačko Kazalište *Uliks / Ulysses* i BDP (*Ko se boji Virdžinije Vulf* Edvarda Olbija, u režiji Lenke Udovički), nakon čega idu beogradske *Radionice integracije* (*Dok nas smrt ne razdvoji* po tekstu Mire Furlan, u režiji Predraga Mikija Manojlovića), *Kamerni teatar Sarajevo* (*Sječaš li se Doli Bel* Abdulaha Sidrana, u režiji i adaptaciji Kokana Mladenovića), *Atelje 212* sa predstavom *Petrijin venac* (po tekstu Dragoslava Mihailovića, režija Boban Skerlić), *NP Republike Srpske* iz Banjaluke sa predstavom *Hamleta u selu Mrduša Donja Ive Brešana*, čiji je reditelj Nikola Pejaković i beogradski *Zvezdara teatar* sa komadom Vladimira Kecmanovića *Osama – kasaba u Njujorku* u režiji Darka Bajića. Festival zatvaraju Evripidove *Žene iz Troje* – koprodukcija zaječarskog i prištinskog NP, u režiji Nebojše Bradića.

Najavljena je i pozorišna smotra u smotri – Drugi festival malih pozorišnih

formi, koji 19. oktobra otvara predstava *Sve što sam prešutjela* reditelja Ivana Lea Lema u kojoj igra Mia Begović. Na programu *Malih pozorišnih formi* su i *Krajcerova sonata* tuzlanskog *Teatra kabare*, u režiji Nebojše Bradića, kao i *Lov na srne*, u kome tekst i režiju potpisuje glavna glumica Srna Lango. Iz Zagreba dolazi *Tigar teatar* sa komadom *Spavaju li ribe* u režiji Roberta Raponje sa Vjerom Vidov u glavnoj ulozi, dok će Banjalučanin Milan Dimić predstaviti autorski komad *Ima neka tajna veza*. Festivalna premijera biće i temišvarski *Don Žuan iz Leušića*, u režiji Madaline Petre Gitesku, sa Markom Adžićem, a poslednjeg dana gostuje NP iz Beograda sa komadom *Kod kuće / Kabul* u režiji Željka Đukića sa Dušankom Stojanović Glid.

U pratećem programu gostovaće pozorišne kuće iz Bugarske i Hrvatske. Najavljene su i dve festivalske izložbe – Miloš Šobajić u Galeriji *Istorijskog arhiva Timočke krajine* i Drago Simić iz Loznice u *Radul-begovom konaku*. Povodom 70. godina života i pola veka umetničkog rada Zorana Radmilovića, glumac Milan Caci Mihailović, kolega i prijatelj, 22. oktobra predstaviće svoju knjigu uspomena, a dan kasnije planira se festivalska tribina na temu *Položaj i perspektiva mladih pozorišnih umetnika u Srbiji danas*.

Radmilovića

28.

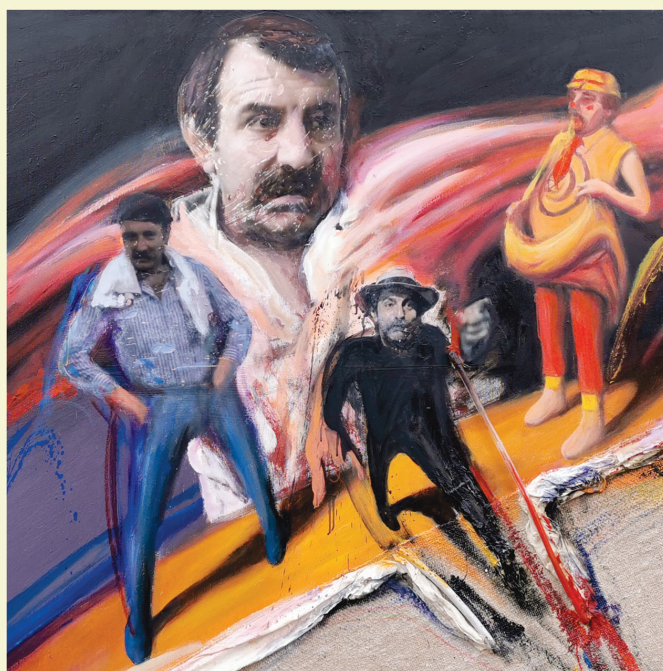
Dani

Zorana

28.

ФЕСТИВАЛ

„ДАНИ ЗОРАНА РАДМИЛОВИЋА“
ОД 18. ДО 25. ОКТОБРА 2019.

Милош Шобајић

„УМЕТНОСТ ЈЕ ЕСЕНЦИЈА ЛЕПОТЕ КОЈА ОД ЗЛА ТРЕБА ДА НАС БРАНИ“
З.Радмиловић

ПОКРОВИТЕЉИ ФЕСТИВАЛА:

ПРИЈАТЕЉ ФЕСТИВАЛА:

СПОНЗОРИ ФЕСТИВАЛА:

ISPRAVLJENA NEPRAVDA

piše **Vladimir Đuričić**

Spomenik Zoranu Radmiloviću – glumčini

Kada je 1992. godine donesena odluka da se u Zaječaru organizuju Dani Zorana Radmilovića, ispravljena je nepravda prema još jednom Zaječarcu, prema kome se njegov rodni grad dugo nije odnosio kako treba. Postoje brojni argumenti da je Radmilović voleo svoj Zaječar i da svoje prijatelje u njemu nikada nije zaboravljao. Povremeno je dolazio i družio se sa njima, ali ga zaječarski čelnici po pravilu nisu primećivali. Koliko je poznato, nijedan predsednik zaječarske opštine nije primio Zorana Radmilovića, niti mu se njegov zavičaj na bilo koji način odužio.

I u vreme najveće slave, kad su njegove replike iz predstava *Kralj Ibi* i *Radovan Treći* postale obavezan deo svakodnevnog govora mnogih generacija, Radmilović je nailazio na neshvatljivo ignorantski odnos u svom gradu. Na gradske svečanosti nije bio pozivan, niti je na njima pominjan ili, sačuvaj Bože, nagrađivan. A gorka je činjenica da je samo jednom nastupio u *Pozorištu* koje danas nosi njegovo ime. Neki tvrde da nije to ni želeo, jer je, kažu, Radmilović imao veliku tremu da nastupi pred svojim Zaječarcima?!

Nakon Radmilovićeve smrti, kako to kod Srba često biva, odnos prema njemu iz korena se promenio. Uz Hajduk Veljka i Nikolu Pašića, postao je nezaobilazni simbol Zaječara. Ulica u kojoj se nalazi Radmilovićeva porodična kuća, dobila je njegovo ime, *Pozorište* takođe, a pre desetak godina u blizini *Pozorišta*, kod gradske biblioteke, Zoranu Radmiloviću podignut je doličan spomenik.

Ipak, Festival koji se svake jeseni održava u Zaječaru, i koga se Grad nije odrekao ni u najtežim godinama, predstavlja najsjajnji spomenik Zoranu Radmiloviću – glumčini. Već 28 godina za redom Dani Zorana Radmilovića predstavljaju pravi pozorišni praznik i zahvaljujući postojanju ove manifestacije, ljubitelji teatra sa istoka Srbije mogu videti neka od najznačajnijih pozorišnih ostvarenja iz naše i susednih zemalja.

Sedam ili osam dana svake godine, osim pojedinih koje su pojeli skakavci, Zaječar postaje pozorišna prestonica Srbije. Tako je bilo od 1992. godine, biće zasigurno i ove, a nema razloga da tako ne bude sve dok postoji *Pozorište* u Zaječaru.

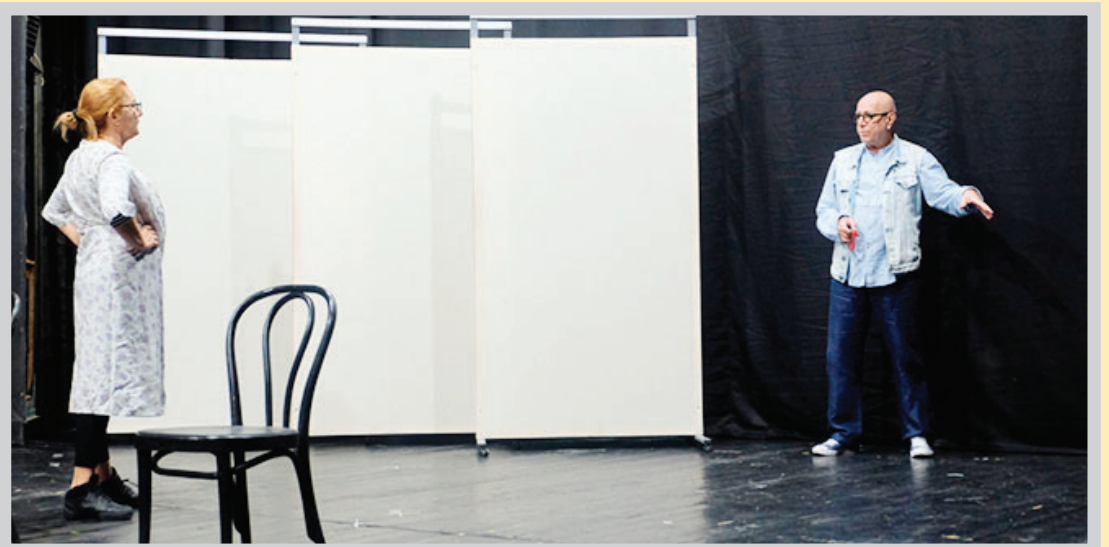
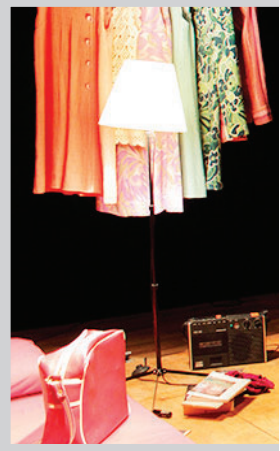
Dobro došli na Festival!

Autor je direktor festivala

Spomenik Zoranu Radmiloviću u Zaječaru

GLAVNI PROGRAM

PETRA

Narodno pozorište Timočke Krajine Zoran Radmilović iz Zaječara

Tekst po motivima Ričarda Lorca; režija Irfan Mensur; dramaturg Vladimir Đurđević; scenografija Mirko Stokić; kostimi Gorica Ilić i Mirjana Stanojević; kompozitor Aleksandar Sanja Ilić; igraju Tanja Bošković, Nataša Petrović, Lana Karaklajić i Viktorija Arsić

Prema rečima reditelja ovo je porodična priča sa svim situacijama koje prate gotovo svaku porodicu. U pitanju je odnos majke i ćerki, želja da se ode, neznanje da li da se ode ili ostane, pokušaj da se nađe neka nada negde daleko. To je opšta priča o pokušaju mladih ljudi da pronađu nešto bolje, nešto srećnije, negde daleko. Pitanje je da li će uspeti, da li je sve tamo tako ružičasto i da li će imati snage i koliko da tako nešto urade.

■ Velika scena NP TKZR, SVEČANO otvaranje 18. oktobra u 20 sati

Foto: Darja Stravs Ilić

KO SE BOJI VIRĐINIJE VULF

Zagrebačko Kazalište Ulysses i Beogradsko dramsko pozorište

Tekst Edvard Olbi; režija Lenka Udovički; dramaturg Željka Udovičić Pleština; scenografija Stefano Katunar; kostimi Bjanka Adžić Ursulov; koreografija Matija Ferlin; kompozitor Najdžel Ozborn; igraju Rade Šerbedžija, Katarina Bistromić Darvaš, Milan Marić (Ljubomir Bulajić / Martin Grđan) i Nika Ilinčić (Romina Tonković)

U središtu zapleta je sredovečni bračni par, univerzitetski profesor istorije Džordž i dekanova ćerka Marta. Oni tokom neobavezne sedeljke, povedeni alkoholom, započinju mentalno i emotivno iscrpljujuću, verbalnu igru međusobnog optuživanja i zlostavljanja. Uvlače u igru i svoje goste, mladi par, Nika i Hani. Mračna slika braka akademskih građana (predstavljaju stubove srednje klase) i upotreba psovki u dijalozima izazvale su dosta pažnje podjednako i među publikom i među pozorišnim kritičarima. Drama je ekranizovana u istoimeni film 1966. u režiji Majka Nikolsa sa Elizabetom Tejlor i Ričardom Bartonom u glavnim ulogama.

■ Velika scena NP TKZR, 19. oktobra u 20 sati

DOK NAS SMRT NE RASTAVI

Radionica integracije iz Beograda

Tekst Mira Furlan; režija Miki Manojlović; scenografija Darko Nedeljković; kostimografija Jelisaveta Tatić; igraju Anita Mančić, Jasna Đuričić, Miki Manojlović i Jovana Gavrilović

Pozorišni komad Mire Furlan porodična je drama čiji su sadržaj i forma na visini najboljih dramskih pisaca 20. veka i početka novog milenijuma. Četiri lica našeg pisca: Blanka, Ljubić, Mina i Martin stvoreni su spisateljskim talentom oslobođenim od svega poznatog u dramskoj literaturi. Četiri lica su jedini mogući učesnici u Mirinoj drami. U njoj ne može imati svoje mesto još neko osim njih četvoro. U savremenoj, velikoj drami je uvek tako, ni lice više ni lice manje. Kosmička misterija o najvećoj tajni uzroka Sveta – ljubavi i nestajanja dostojno pameti i talentu svih nas je istraživana tokom procesa proba. Nije prigodna, formalna moja zahvalnost izuzetnim glumicama Jasnom, Anitom i malom – velikom Jovanom sa kojima sam imao čast da ljubav i nestajanje osvajam kroz uzbuđljiv proces stvaranja ove predstave od dana kad sam Mirin komad pročitao do večerašnjeg susreta sa publikom. Zahvalnost je iskrena a sreća velika. Pozorište kao naša predstava ne može biti čarobno bez čarobnjaka koje sam tokom ovog procesa upoznao. (Miki Manojlović)

■ Velika scena NP TKZR, 20. oktobra u 20 sati

SJEĆAŠ LI SE DOLI BEL

Kamerni teatar 55 iz Sarajeva

Tekst Abdulah Sidran; režija i adaptacija Kokan Mladenović; dramaturg Vedran Fajković; scenografija i kostimi Adisa Vatreš Selimović; kompozitor Irena Popović; igraju Emir Hadžihafizbegović, Gordana Boban, Mirsad Tuka, Davor Golubović, Elma Juković, Admir Glamočak, Tatjana Šojić, Muhamed Hadžović, Sabit Sejdinović, Sin Kurt, Amar Selimović i Saša Krmpotić

Prošlo je gotovo četrdeset godina od nastanka filma *Sjećaš li se Doli Bel*. Zemlja u kojoj je film snimljen više ne postoji. Grad u kome se radnja dešava više nije isti. U našoj se predstavi nekadašnji dečak Dino, u poodmaklim godinama, vraća u grad svoje mladosti, tražeći sopstvenu bolju prošlost. To je okvir koji će nam omogućiti jednu gotovo markesovsku priču. Svaki povratak u detinjstvo, u mladost, povratak je u izmišljeno. Propušteni kroz prizmu našeg sećanja, likovi i događaji nemaju svoje realne oblike, već njihov konačni lik oblikuje utisak koji smo nakon svega zauzeli o njima. (Kokan Mladenović)

■ Velika scena NP TKZR, 21. oktobra u 20 sati

PETRIJIN VENAC

Beogradski Atelje 212

Tekst Dragoslav Mihailović; režija Boban Skerlić; dramaturg Jelena Mijović; lektor Radovan Knežević; scenograf Goran Stojčević; kostimografkinja Tatjana Radišić; kompozitor Mate Matišić; igraju Marta Bjelica, Jovana Gavrilović, Milica Mihajlović, Ivan Marković, Tihomir Stanić, Igor Đorđević, Jelena Rakočević Cekić, Isidora Minić, Branislav Zeremski i Vladislav Mihailović

Sudbina Petrije iz malog rudarskog sela u Pomoravlju, u ovoj dramizaciji posmatrana iz ugla tri Petrije: mlade, gradske i Petrije udovice, je univerzalna priča o ženi koju gnječi patrijarhat i njenim pokušajima da ga preživi, da opstane – ne i da mu se suprotstavi. „Svojom vitalnošću, ova žena uspeva sve da preživi. Koliko god da je život zatrapa kamenjem, Petrija se iz toga izvuce i uporno ide dalje. Nadam se da će predstava uticati na publiku toliko da se suoči sa pitanjima ovakvog sistema vrednosti, nad njima zamisli i to odnese kući“, opisuje predstavu reditelj Boban Skerlić.

■ Velika scena NP TKZR, 22. oktobra u 20 sati

PREDSTAVA HAMLETA U SELU MRDUŠA DONJA

Narodno pozorište Republike Srpske iz Banjaluke

Tekst Ivo Brešan; režija Nikola Pejaković; scenografija Dragan Purković Macan; kostim Jelena Vidović; kompozitor Petar Bilbija; igraju Željko Erkić, Željko Stjepanović, Ljubiša Savanović, Aleksandar Stojković, Vladimir Đorđević, Slađana Zrnić, Nataša Perić i Danilo Kerkez

Čini mi se da je, nakon sloma socijalističkog sistema i nestanka same države Jugoslavije, ponovo došlo ono vrijeme kada je Brešanov *Hamlet* postao idealan tekst za postavljanje na scenu. Nakon *Drugog svjetskog rata*, 1945, kad su polupismene horde seljaka i proletera u nastajanju zgrabile rukovodeća mjesta i funkcije u novoj državi, stvoreni su, kao u nekom hemijskom eksperimentu, idealni uslovi za nastajanje ove priče, priče koju priča Ivo Brešan, jedan od najboljih i najdarovitijih komediografa na Balkanu. Čekali smo do sljedećeg rata i njegovog kraja, 1995, kad su opet, slomom jednog sistema, stvoreni isti uslovi; opet su se grupe gologuzana i primitivaca uhvatile u političko kolo i zauzele ministarstva i osvojile vlast. Opet je Brešan dobio svoje vrijeme i zato smo odlučili da ispričamo našu priču. Opet su poratnu sudbinu naroda u ruke uzeli polupismeni demagozi i lažne patriote, sumnjivi prvoborci i lažni intelektualci... (Nikola Pejaković)

■ Velika scena NP TKZR, 23. oktobra u 20 sati

Foto: Nikola Vukelić

OSAMA – KASABA U NJUJORKU

Beogradski Zvezdara teatar

Tekst Vladimir Kecmanović; režija Darko Bajić; dramaturg Kosta Peševski i Darko Bajić; scenografija Vesna Popović; kostimografija Dragica Laušević; kompozitor Dejan Pejović; igraju Andrija Kuzmanović, Jovan Jovanović, Iva Ilinčić, Branko Janković, Isidora Simijonović i Amar Čorović

Predstavi *Osama – Kasaba u Njujorku* prišao sam iz jednog drugog ugla u odnosu na onaj ugao iz kojeg se toj istoj priči prilazi u romanu. To je za mene, pre svega, bila priča o generaciji meni bliskoj, koja je iz bezbrižnog odrastanja u Jugoslaviji ušla pravo u krvavi rat. Neke je poslao direktno u smrt, neke u emigraciju, a neke ostavio ovde da žive suočeni s posledicama tragedije koju su preživeli. Kroz ovu predstavu sam pokušao da dođem do odgovora, da li za moju generaciju postoji mogućnost pročišćenja od rana ili do tog pročišćenja mogu da dođu tek sledeće generacije. Naša deca. (Darko Bajić)

■ Velika scena NP TKZR, 24. oktobra u 20 sati

ŽENE IZ TROJE

Zaječarsko Narodno pozorište

Timočke Krajine Zoran Radmilović i

Narodno pozorište Priština

Tekst Evripid; režija Nebojša

Bradić; prevod Danilo Kiš;

kostimi Marina Vuksanović

Medenica; likovna dorada

kostima Olga Mrđanović;

kompozitor Zoran Erić;

igraju Ivana Kovačević,

Ana Bretšnajder, Milena Jakšić,

Isidora Građanin, Igor

Damnjanović, Nebojša Đorđević,

Miloš Đuričić, Miloš Tanasković,

Viktorija Arsić, Irena Stanković,

Jelena Orlović, Tamara

Tomanović, Olivera Bacić i Katarina Jeličić

Evripidova tragedija evocira događaje posle pada antičke Troje koju su Grci osvojili zahvaljujući drvenom konju, a trojanske žene su žrebom podeljene među pobednicima kao robinje. Ovo je priča o posledicama jednog nepotrebnog rata koji je srušio jednu kulturu, a drugoj naneo nenadoknadvive gubitke. Predstava *Žene iz Troje* elegija nad sudbinom pobeđenih zbog uzaludno prolivene krvi, bol koji ne pripada samo poraženima već i pobednicima, optužba za neljudskost i neprirodnost rata, osuda destruktivnih nagona čije su žrtve humanost i čovekov razum... Savremene Troje se nalaze u blizini antičke, a izbeglice koje dolaze iz pravca Bliskog Istoka svedoče o ravnodušnosti koju zapadni svet ima prema ljudskim osećanjima, bilo da su to duboka patnja ili nemoćni gnev zbog gubitka najbližih. Oni, koji povlače poteze modernih ratova, ostaju gluvi i nemi na ovaj krik. Adaptiranjem Evripidovog teksta, arhitekturom scene, kostimom i tretmanom muzike želimo da ukažemo da se radnja drame može događati svuda i u svakom vremenu. Time impliciramo da, u cikličnom odvijanju istorije, događaji drame mogu da se ponove u antičkoj Grčkoj, *Drugom svetskom ratu*, u Bosni, na Kosovu, u Iraku ili Siriji, a potencijalno ponovo u budućnosti. (Nebojša Bradić)

■ Velika scena NP TKZR, DODELA nagrada i svečano zatvaranje, 25. oktobra u 20.30 sati

ZLA(TNA) DOBA**Stvari mogu biti bolje**piše **Nebojša Bradić**

Pozorišni festival Dani Zorana Radmilovića u svojoj istoriji prolazio je kroz veoma različite faze. Od onih blistavih, do onih sivih. Od godina koje smo slavili kao *zlatno doba* do onih koje bismo verovatno radije zaboravili. Poslednje edicije festivala ukazuju na to da će borba za opstanak ove manifestacije biti puno lakša u narednom periodu. A interes publike i pozorišne javnosti u odnosu na programe festivala nikad nije nedostajao. Verujemo da će tako biti i ove jeseni u Zaječaru. Verujemo da i u ovakvoj Srbiji, kakva je ona danas, ima dovoljno zrelih kulturnih radnika, kao i posvećenih sledbenika srpske kulture, koje treba probuditi, pokrenuti, vratiti im nadu da stvari mogu biti bolje.

Autor je pozorišni reditelj, predsednik stručnog žirija Festivala

OSTATAK PROGRAMA

PETAK, 18. oktobar
PESNICI ZORANU RADMILOVIĆU: Saša Jelenković – Spomenik Zoranu Radmiloviću u 18 sati;

SUBOTA, 19. oktobar
HRONOLOG – Velika scena NP TKZR u 12 sati;

PONEDELJAK, 21. oktobar
MILOŠ ŠOBAJIĆ U ČAST ZORANU RADMILOVIĆU – otvaranje izložbe u Galeriji *Istorijskog arhiva* u 12 sati;

UTORAK, 22. oktobar
USPOMENAR 3: Milan Caci Mihailović – promocija knjige i otvaranje izložbe fotografija, Foaje pozorišta u 19.30 sati;

SREDA, 23. oktobar
LICA LJUDI I LICA ZEMLJE: Drago Simić – otvaranje izložbe, Radul-begov konak u 11 sati;
POLOŽAJ I PERSPEKTIVA MLADIH POZORIŠNIH UMETNIKA U SRBIJI DANAS: Tribina – moderator Željko Hubač, Mala scena NP TKZR u 12 sati;

ČETVRTAK, 24. oktobar
SEKSI RUBLJE: *Kazalište Virovitica* (Hrvatska), tekst Mišel Riml; režija Lea Anastazića; scenografija Marta Crnobrnja; kostim Vanda Grba; igraju Igor i Vlasta Golub – Velika scena NP TKZR u 12 sati;

PETAK, 25. oktobar
BRODOLOMKE: Kazališta *Moruzgva* iz Zagreba (Hrvatska), autorski projekat prema ideji Ane Maras Harmander; režija Krešimir Dolenčić; dramaturg Ana Tonković Dolenčić; koreografija Ilona Cvitić; scenografija Irena Kraljić; kostim Tea Bašić Erceg; igraju Daria Lorenci Flac, Sanja Milardović, Ećija Ojdanić, Anita Matic i Luka Petrušić – Velika scena NP TKZR u 13 sati.

GLAVNI PROGRAM 2. FESTIVALA MALIH POZORIŠNIH FORMI**SVE ŠTO SAM PREŠUTJELA**

– Mia Begović

Ova monodrama istaknute hrvatske glumice Mie Begović priča je o njenom životu. U fokusu su žene preduzetnici u globalnoj krizi, pa i emotivnoj, na ovim prostorima, a i svuda u svetu. Komad je pun samoironije i istine, jer su unete anegdote iz glumičinog života. Ima i bolnih trenutaka iz života, jer mnogi misle da je umetnički život glamurozan i da žive u nekom zaštićenom kavezu, ali nisu svesni da je glumački hleb težak, gorak i naporan, iako su to divne, nadahnute žrtve.

Mala scena NP TKZR, 19. oktobra u 18 sati

KROJCEROVA SONATA

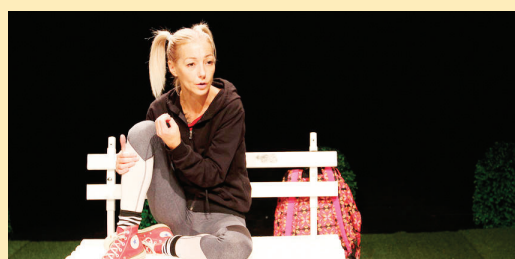
Priča ubice, uglednog člana društva, u kupeu voza, među slučajnim saputnicima, dok luta svetom nakon zatvorske kazne. Dok putuje vozom tražeći razumevanje od putnika u kupeu, junak se seća svoje mladosti i života rastrzanog između opsesije i osvete. Krojcerova sonata otkriva tamnu stranu ljubavi i veliko glumačko iskustvo Vlade Keroševića. „To je i priča o ljubavi, ljubomori, sukobu između muškog i ženskog principa, sukobu između birokratije i umetnosti“, kaže glumac.

Mala scena NP TKZR, 20. oktobra u 18 sati

LOV NA SRNE

Duhovit osvrt na sopstvenu nespretnost u shvatanju života, muško-ženskih odnosa, novog elektronskog vremena i trendova. Poigrava se tzv. urbanim navikama novih generacija, koje polako usvajaju i oni kojima te navike ne pripadaju.

Mala scena NP TKZR, 21. oktobra u 18 sati

SPAVAJU LI RIBE

Ova predstava prati devojčicu koja sa svojim bolesnim bratom proživljava njegove poslednje dane. Nastala prema istoimenom tekstu Jensa Ratschkea, predstava otvara bolnu temu smrti člana obitelji. Što se sve događa u našim mislima jednom kada izgubimo blisku osobu? Možemo li zaustaviti misli ili smo, baš poput spavajućih riba, u stalnom misaonom pokretu? Decu zanimaju odgovori na velika pitanja o životu i smrti, kao i o temeljnim ljudskim vrednostima. Šta je život? Gde počinje? Gde završava? Mora li biti tako? A od odraslih se očekuju odgovori.

Mala scena NP TKZR, 22. oktobra u 18 sati

IMA NEKA TAJNA VEZA

– Milan Dimić

Autorski rad glumca Milana Dimića, koji ju je napisao inspirisan likom i delom legendarnog pesnika Duška Trifunovića. U pitanju je priča koja se bazira na životima stvarnih likova i praćena je životnim delom i muzikom nastalom na osnovu dela pjesnika Trifunovića (*Ima neka tajna veza, Glavo luda, Zlatna ribica, Šta bi dao da si na mom mestu*). Govori o njegovom životu od iseljenja iz Sarajeva u Novi Sad, te usamljeničkom životu, jednog čoveka koji je silom prilika zavoleo vozove. Pored protagoniste, u monodrami se pojavljuje još pet likova sa kojima glumac suptilno i vešto publici približava Trifunovića kroz najvažnije periode njegovog života, od šaljivih anegdota, pa sve do emotivno teških perioda u pesnikovom životu.

Mala scena NP TKZR, 23. oktobra u 18 sati

DON ŽUAN IZ LEUSICA

– Marko Adžić

Priča o, naizgled, velikom ljubavniku kojeg i dalje muči seta za prvom ljubavi. Buran život glavnog junaka i njegovih 13 žena gde svaka od njih ostavlja dubok trag na njegovoj koži i srcu, ali nijedna kao prva žena, Perunika, zbog koje uporno i iznova pravi sve te ljubavne promašaje. Rajko, čovek iz naroda, na sebi svojstven način nosi sećanja na svaku od svojih žena i uporno traži odgovore i opravdanja za postupke i pogrešne odluke.

Srpska scena pri pozorištu za decu i mlade „Merlin“ u Temišvaru, Rumunija, 24. oktobra u 18 sati

KOD KUĆE / KABUL

– Dušanka Stojanović Glid

Komad o životu pod terorom Talibana i ulozu Zapada u stvaranju istog, a napisana je pre nego što je *Al Kaida* izvršila napad na Njujork. Junakinja komada svoj monolog započinje čitanjem odlomka iz zastarelog turističkog vodiča za grad Kabul i uvodi gledaoce u jedan od tri tematska kruga kroz koje provlači svoju priču.

Mala scena NP TKZR, 25. oktobra u 18 sati

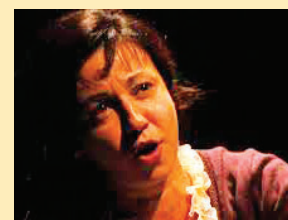
MALE FORME**Prilika za promenu**

Foto: Danas

Po definiciji monodrama je vrsta drame kojoj je tekst dodeljen samo jednom liku, koji monološki govori svoj tekst. U realističkom pozorištu monodrama postaje popularna kao sredstvo psihološke analize (Strindberg, Čehov, O'Nil), a u modernom kao izraz čovekove usamljenosti (Kokto, Beket). Monodrama može da bude i dramski prikaz jednog lica, u kome su, prema teoriji N. Evrejinova, svi likovi su samo projekcija različitih stanja duše glavnog junaka. Evidentno je da monodrame počivaju na emocijama i predstavljaju svojevrsne ispovedaonice i sasvim je sigurno da imaju svoju publiku, zato ne čudi da je od prošle godine u Zaječaru ustanovljen Festival malih pozorišnih formi koji se paralelno odvija uz glavni festivalski program međunarodnog pozorišnog festivala Dani Zorana Radmilovića. Na čelu stručnog žirija Festivala malih pozorišnih formi i ove godine je filmski i pozorišni glumac **Ivan Bekjarev**.

„Ovaj festival novijeg je datuma, za razliku od glavnog festivala koji ima ogromnu tradiciju i ova mala forma je vrlo zgodna iz jednostavnog razloga: ima sjajnih glumačkih ostvarenja koje selektori ne uzimaju na razne festivale, a ima ih jako mnogo na teritoriji bivše Jugoslavije, samo iz jednog razloga jer su to male predstave, imaju jednog, dva ili tri glumca. Pošto sam ja veoma iskusan kod selektovanja takvih stvari, radio sam 16 godina kao umetnički direktor i selektor Međunarodnog festivala monodrame i pantomime u Zemunu, razumem tu potrebu glumaca da se iskažu u tim malim projektima, koje nažalost, niko ne uzima za ozbiljno, ajd da kažemo tako, na ozbiljnim festivalima iako tu ima fantastičnih ostvarenja. Neki glumci napravili su svoje životne uloge u tim predstavama kad je reč o monodrami, ali kao da je zabranjeno da se pojavljuju na festivalima.“

Zaječar je prilika da se to promeni i zato sam prihvatio ponudu zaječarskog pozorišta da to radim. Radio sam prošle, radim i ove godine i mislim da je sjajno što ćemo videti neke eminentne umetnike, recimo Miu Begović iz Zagreba, Vladu Keroševića iz Tuzle, Srnu Lango, Vjeru Vidov iz Zagreba, Milana Dimića iz Banjaluke, Marka Adžića iz Temišvara, Dušanku Stojanović Glid iz beogradskog *Narodnog pozorišta*. Verujem da će zaječarska publika koja je jedna negovana publika, publika koja se razume u pozorište biti i te kako zadovoljna. Siguran sam u to“, kaže Ivan Bekjarev, član Umetničkog saveta 28. Dana Zorana Radmilovića i predsednik žirija 2. Festivala malih pozorišnih formi. **J. B. K.**